

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

אנדערע סארט קליידער

איבערבעטן די רעגירונג'ס לייט. איך ווייס נישט וואו זיך אהינצוטון, וואס קען איך יעצט טון...?
 דער רב, וועלכער איז געווען א תלמיד חכם און צדיק נייגט צו זיין אויער צו יעדעס ווארט, ער פארשטייט גוט דעם מצב, און רופט זיך אן: "איך הער וואס דו זאגסט... יוסף'ן האט זיך געדאכט אז דו האסט נישט קיין קליידער, ווען באמת פעלט דיר נישט קליידונג אדער עסן, נאר דו פארמאגסט נישט וואס די דארפסט באמת האבן, אנדערע סארט קליידער אינגאנצן".

דער רב פירט זיינע טריט צום פאלאץ פון קעניג און מיט גרויס הכנעה שמועסט ער ארום וועגן דעם עושר - געשטרופטער ארימאן. די רחמנות פונעם קעניג האט זיך ערוועקט און גענויגט זיין הארץ אים צו מותר זיין, אים מוחל זיין און ערלויבן צוריק צו גיין מיט זיינע אמאליגע בגדים און צו לעבן א חיים טובים.

אין המשך פון שיחה כ"ג ברענגט ר נתן: איך האב נאכאמאל געהערט אן ענליכע שיחה, דער רבי האט געזאגט אז אין עולם הבא ליגן מענטשן אינדויסן און שרייען מיט א ביטערן קול: "ניבט אונז עסן קען קומט צו און קען זאגט: "דא האט איר עסן און טרינקען, עסט און טרינקט". אבער די מענטשן ענטפערן: "מיר דארפן נישט אזאנע עסן, מיר דארפן עסן און טרינקען פון תורה און עבודה".

אזוי אויך ליגן נאקטעטע מענטשן אינדויסן און זיי שרייען אויף זייער: ניבט אונז עפעס זיך צו באדעקן, ווען קען קומט און קען זאגט זיי: "דא האט איר מלבושים". ענטפערן זיי: "ניין, נישט אזעלכע קליידער פעלט אונז, מיר ברויכן מצוות און מעשים טובים זיך צו קליידן דערמיט".

דער רבי האט אויסגעפירט: "וואויל איז דער וואס איז זוכה צו עסן עטליכע פרקים משניות און דערנאך טרינקען אפאר קאפיטלעך תהלים און זיך קליידן מיט אפאר מצוות".

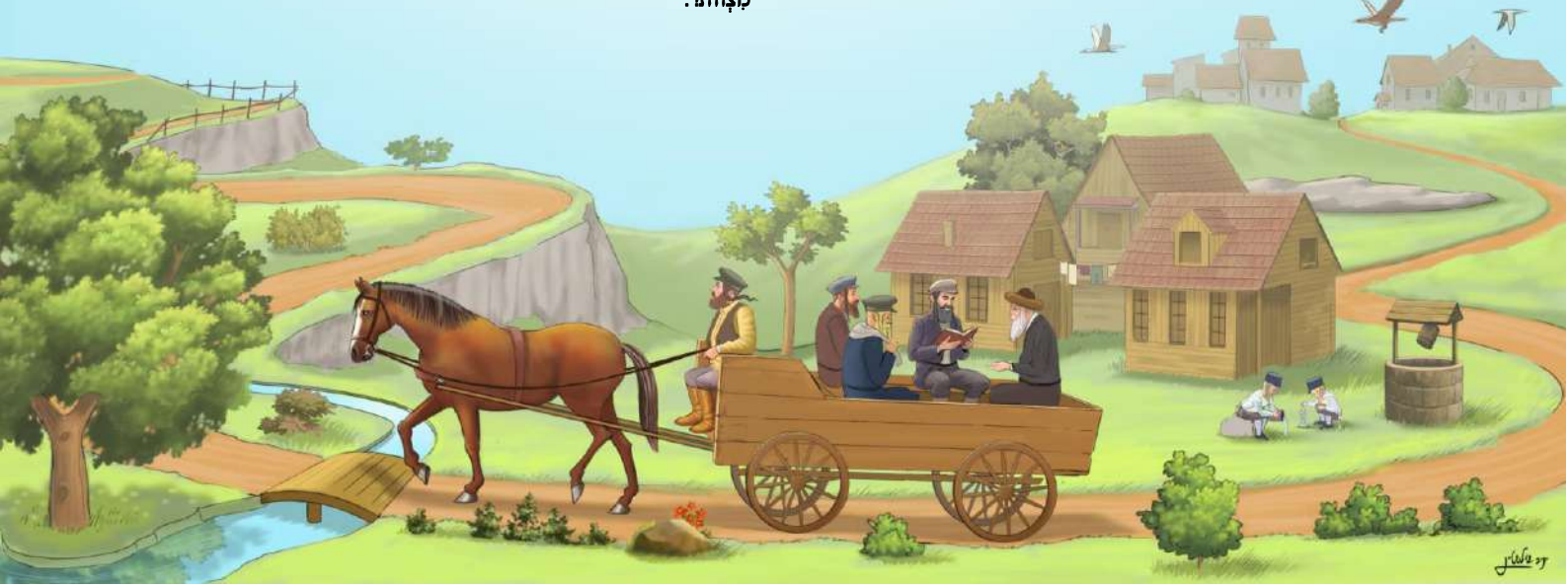
(המשך פון פאריגע וואך)
 דער רב פון שול גייט אינאיינעם מיטן אפגעריסענעם ארימאן קויפן ציצית, נאך וואס ר' יוסף האט אים געשאפט א שפע פון קליידער, עסן און טרינקען.
 אויפן וועג כאפט דער רב א שמועס און שטעלט אים פראגען: "ווי אזוי הייסטו?"

"ירחמיאל" ענטפערט דער ארימאן.
 "דער אמת" פרעגט דער רב, "עס טוט מיר לייד דיך צו זען מיט אזוינע צעריסענע קליידער, וויאזוי ביסטו אנגעקומען צו אזא צושטאנד?"

ירחמיאל איז אומזיכער, ער פארקט צו אנטפלעקן זיינע אינערליכע סודות, אבער ער עפנט זיין מויל מיט א וויינעדיגע קול און הייבט אן דערציילן.

"איך קען אייך אנטפלעקן דעם אמת, טייערער רב, אין אמת'ן בין איך בכלל נישט קיין ארימאן, פארקערט, איך פארמאג נאר א גרויס פארמעגן און זיכער האב איך שיינע הערליכע קליידער.

נאר איך האב באקומען פון דער רעגירונג א שטראף, נאכדעם וואס איך האב פארשעמט איינעם פון די חשוב'ע הארן און אפגעלאכט פון זיינע קליידער, האב איך פארדינט א שטראף צו דארפן גיין אין גאס פארשעמט ווי אן אפגעשליסענער ארימאן פארשעמט און פארביטערט. דאס איז מיין עונש! קיין קליידער פעלט מיר נישט נאר אנדערע סארט קליידער דארף איך, בגדים וואס קען

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס (3)

ווי זיי האבן אזוי גיבענקט, נאך דעם בלינדן בעטלער, דערנוייל רופט ער זיך אן, איך בין דא. איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה. און איך שפענק אייך דרשה גישאנק, אז איהר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך.

ווארן פריער האב איך אייך דאס גיוואונטשן, אז איהר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך. היינט שפענק איך אייך דאס דאזיגע במתנה גמורה דרשה גישאנק, אז איהר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך.

איהר מיינט, אז איך בין א בלינדער, איך בין גאר ניט בלינד, נאר די גאנצע וועלט, טרעפט ביי מיר ניט אן כהרף עין, (דהיינו ווי איין אויגנבליק איבער דעם האט ער א פנים ווי בלינד, ווארן ער טוט גאר קיין שום קוק אין דער וועלט ניט אריין. ווארן די גאנצע וועלט טרעפט ביי איהם גאר ניט אן אפילו ווי איין אויגנבליק, איבער דעם גישיקט זיך ביי איהם גאר ניט קיין זעהן, און קיין קוק אין דער וועלט).

ווארן איך בין זייער אלט, און איך בין נאך גאר יונג, און איך האב נאך גאר ניט אנגיהויבן צו לעבן, און בין פארט זייער אלט.

און ניט איך אליין זאג דאס, נאר איך האב א הסכמה דרויף פון דעם גרויסן אדלער. איך וועל אייך דערציילן א מעשה. (דאס רעט אלץ דער בלינדער בעטלער).

אמאל זענען גיגאנגען מענטשן אויף א סאך שיפן, אויף דעם ים. איז גיקומען א רוח סערה,

זענען אלע בעטלערס גיגאנגען אויף די מינינעס, און האבן זיך אויסגיבעטן פלייש און ברויט, און זיי האבן נאך פארנומען וואס סע איז גיבליבן פון דער סעודה, פלייש און קויליטש.

און זענען גיגאנגען, און האבן זיך אויסגיגראבן. א גרויסן גרוב, וואס סע זאל אין איהם קענען אריין הונדערט מענטשן. און זיי האבן איהם צוגידעקט מיט פרוטעס, און מיט ערד און מיט מיסט.

און זיי זענען אהין אלע אריין גיגאנגען. און זיי האבן דארט גימאכט חתונה די קינדער, און זיי האבן זיי גישטעלט א חופה

און זיי זענען דארט זייער זייער פריילעך גיווען,

און די חתן פלה זענען אויף זייער פריילעך גיווען.

האבן זיך חתן פלה אנגיהויבן צו דערמאנען, די חסדים וואס השי"ת האט מיט זיי גיטאן, אז זיי זענען גיווען אין וואלד. און זיי האבן אנגיהויבן צו וויינען, און האבן זייער גיבענקט, ווי נעמט מען דא דעם ערשטן בעטלער, דעם בלינדן, וואס ער האט אונז גיבראכט ברויט אין וואלד.

(דהיינו א שטורעם ווינט) און האט צובראכן די שיפן. און די מענטשן זענען ניצול גיווארן, זענען די מענטשן גיקומען צו איין טורעם, זענען זיי ארויף אויף דעם טורעם. און זיי האבן דארט גיפונען אלערליי מאכלים, און משקאות, און מלבושים, און וואס מע באדארף. און סע איז דארט גיווען כל טוב, און אלע תענוגים וואס אין דער וועלט.

האבן זיי זיך אנגירופן אז איטליכער זאל דערציילן איין אלטע מעשה. וואס ער גידענקט נאך פון דעם ערשטן זיכרון. דהיינו וואס ער גידענקט זינט סע האט זיך ביי איהם אנגיהויבן דער זכרון. איז דארטן גיווען אלטע און יונגע,

האט מען מכבד גיווען, דעם גרעסטן זקן וואס סע גיווען צווישן זיי, אז ער זאל צום ערשטן דערציילן.

האט ער זיך אנגירופן (דהיינו דער עלצטער זקן), וואס זאל איך אייך דערציילן, איך גידענק נאך, אז מע האט אפגישניטן דאס עפעלע פון דער צווייג.

האט קיינער ניט פארשטאנען וואס ער זאגט. לושמיר סע איז דארט גיווען חכמים, האבן זיי גיזאגט, אווא, דאס איז א גאנץ אלטע מעשה. האט מען דערנאך מכבד גיווען דעם אנדערן זקן, וואס ער איז גיווען יונגער פון דעם ערשטן. אז ער זאל דערציילן.

האט זיך דער אנדערער אנגירופן, אט דאס איז איין אלטע מעשה. (מיט א לשון ווי איינער פארווינדערט זיך). איך גידענק די מעשה, און איך גידענק נאך אפילו אז דאס לעכט האט גיברענט.

האבן זיי זיך דארט אנגירופן, האט דאס איז נאך איין עלטערע מעשה פון דער ערשטער. און סע איז ביי זיי א חידוש גיווען, וואס דער אנדערער איז זיך יונגער, און גידענקט איין עלטערע מעשה פון דעם ערשטן. דערנאך האט מען מכבד גיווען דעם דריטן זקן, אז ער זאל דערציילן.

און דער דריטער איז נאך יונגער גיווען. האט דער דריטער זיך אנגירופן. איך גידענק נאך אפילו אז סע האט זיך גאר אנגיהויבן דער בנין פון דער פרי אז די פרי האט גאר אנגיהויבן צו ווערן א פרי. האבן זיי זיך אנגירופן דארט. דאס איז זיך נאך איין עלטערע מעשה.

דערנאך האט זיך דער פערדער זקן אנגירופן, וואס ער איז נאך יונגער גיווען. איך גידענק נאך אפילו אז מע האט גיפירט דאס קערנדל מע זאל פלאנצן די פרי.

האט זיך דער פיפטער אנגירופן. וואס ער איז נאך יונגער גיווען, איך גידענק נאך אפילו די חכמים וואס זיי האבן אויסגיטראכט דאס קערנדל.

האט זיך דער זעקסטער, וואס ער איז נאך יונגער גיווען, אנגירופן, איך גידענק נאך אפילו דעם טעם פון דער פרי, איידער דער טעם איז אריין אין דער פרי. האט זיך דער זיבעטער אנגירופן, איך גידענק נאך אפילו דעם ריח פון דער פרי, איידער דער ריח איז אריין אין דער פרי.

האט זיך דער אכטער אנגירופן, איך גידענק נאך אפילו די מראה פון דער פרי, איידער די מראה איז ארויף אויף דער פרי,

לאמיר זיין פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלעך (3)

- ווען די ליכט האט געברענט
- ווען ס'האט אנגעהויבן ווערן א פרי
- ו. **וואס האט געדענקט דער פערטער זקן?**
 - ווען מ'האט געפירט די קערנדל
 - די חכמים וואס האבן אויסגעטראכט די קערנדל
 - די טעם פון די פרי נאך פאר ס'איז אריין אין די פרי
- ז. **ס'אט זככות: וואס האט געדענקט דער אכטער זקן?**
 - די ריח פון די פרי נאך פאר ס'איז אריין אין די פרי
 - די מראה פון די פרי נאך פאר ס'איז אריין אין די פרי
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
 - יא
 - ניין
 - א חלק

- א. **וואו איז געווען די חתונה?**
 - אין א גרויסע זאל
 - אין א שול
 - אין א גרויסע גרוב
- ב. **וואס האט דער בלינדער בעטלער געגעבן אלס דרשה געשאנק?**
 - א שיינע הויז
 - אז זיי זאלן זיין אזוי אלט ווי ער
 - א גרויסע פארמעגן
- ג. **פארוואס האט דער בעטלער אויסגעזען בלינד?**
 - ווייל ער איז באמת געווען בלינד
 - ווייל ער איז געווען אלט און האט שוין נישט געקענט גוט זעהן
 - ווייל ער קוקט נישט אין דער וועלט
- ד. **וואס איז דער בלינדער בעטלער געווען?**
 - זייער אלט
 - גאר יונג - בכלל נישט אנגעהויבן צו לעבן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. **וואס האט געדענקט דער גרעסטער זקן?**
 - ווען מ'האט אפגעשניטן דאס עפעלע פון די צווייג

טיפער געטראכט

אויף וועמן איז געזאגט געווארן? **איך בין זייער אלט**, אויף וועמן איז געזאגט געווארן? **איך בין נאך גאר יונג**, אויף וועמן איז געזאגט געווארן? **איך האב נאך גאר ניט אנגעהויבן צו לעבן**.

ווער געדענקט מער, דער עלצטער אדער דער יונגסטער?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

א. **אויף ווער האך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "יריד"?** אין מעשה י"א דער בן מלך וכן שפחה שנתחלפו ביי וועלכע מעשה ווערט דערמאנט א אינגאלע מיט א מיידאלע וואס זיי זענען האלט פיר יאר? אין מעשה ה' דער בן מלך פון אבנים טובות
א. **אלע בעטלעך האבן זיי געבענטשט איי זיי זאלן זיין אזוי זיי - ביי וועלכע בעטלער האט דער רבי מפרט געווען וואס ער האט זיי געבענטשט?** דער בלינדער בעטלער - "איר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך"
ב. **זיי זענען געגאנגן אויף אלע שמחות - וואס ארא שמחות איז דער רבי מפרט?** אויף בריית'ן און אויף חתונות
ג. **וויפל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "חתונה"?** אין מעשה ב' דער מלך און דער קיסר, אין מעשה י' דער בערגר מישן ארימאן, אין מעשה י"ב דער בעל תפילה - ביי די כת פון שמחה, און אין די מעשה פון די זיבן בעטלעך.

